UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Index Baldi Pervsini. I. V. D. In prælectiones in totum Codicem Iustinianeum locupletißimus

... In Qvartvm Et Qvintvm Codicis Libr. Praelectiones / Additionibvs Philippi Decii ...

Baldus

Lugduni, M.D.LXI.

Sine sensu vel reliquis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-95990

Visual Library

a qd possessio[a] etiã iniusta nemini est auferenda sine cause cognitiõe. extra de ma. ꝛ obe. c. Inter quatuor. ꝛ. j. si p vim vel alio modo. l. fi. ꝛ l. vlt. j. de bo. vac. lib. x. ꝛ. l. j. de priui. fis. ꝛ. ff. ne vpo pro ma. l. ob mari tori. ꝛ. j. de iu. fis. l. defensionis facultas. li. x. ꝛ de re iudi. l. a diuo pio. §. si super rebus. x not. in. l. cũ miles. §. j. quib. ex cau. ma. quãquam ꝛ illud verũ sit quãdo iudex qui fuit facilis in mittẽdo, facilis debeat esse in reuocando qd inordinate fecit: vt. ff. si mulier vent. nomi. l. j. §. b hoc edicto. vbi est casus no. tamẽ hoc semp debet fieri citata[b] parte. vt hic. quod tene menti.

¶ Lex tertia.

SI quis fundũ Cõuento debitore, ꝛ cõuicto ob publicas pẽsiones non solutas, dꝫ solẽnis celebrari venditio. ꝛ si minor[c] sit debitor, debet citari legitime. s. qd compareat cũ tutore, vel curatore. h. d. notab. formã citationis minoris vide in. l. si minor. de bo. auto. iud. pos. qui citatur adultus: qꝛ sufficit citare eũ qd legitime cõpareat. si antẽ citatur pupillus, habes formã citatiõis. in. l. j. §. sufficit. ff. de admi. tu. oportet eũ tutori intimari. si hꝫ tutorẽ, nã pupillus indefensus nõ põt citari ad venditionẽ rerum: vt. ff. de in ius vo. l. neq; impuberes. ¶ Et ideo vt pcedat iudiciũ, necesse est q dẽ ei tutor, vel si est maior infante, qd petat curatorem ad litem. ¶ Modo queritur hic, nunqd sit necessaria authoritas tutoris, vel curatoris in ipsa vẽditione: dic qd non: sed solũ in cause cognitiõe ꝛ in venditione citandus est: vt. ff. de ver. ob. l. si ex legati. ꝛ vt in pos. leg. l. Ꝓ cui. §. cessatũ. alias dicerem[d] q vbicũq; cõdẽnatur minor. ꝛ res capitur in causa indicati, ꝛ possessio vẽditur, q opus sit tutorem authorizari, qd est ꝫ cõem obseruantiã ꝫm Ꝓa. de arc. ꝛ Ly. q̃ verba sunt not. Sed tu subtilius declara, qd tutor, vel curator dꝫ authorizari, q verũ est quãdo aliquis actus celebratur a minore: secꝰ si celebrat a creditore minoris. Ytẽ qñ actus qui officit minori est quedã priuatio, siue negatio, vt nõ cõparere in iudicio, nõ requiraꝫ authoritas tutoris: qꝛ illud nõ ꝓparere in iudicio, nihil est. i. nõ est aliqua substãtia, ꝛ nõ ens, nõ recipit authoritatẽ. facit qd no. Ly. ꝫm Pet. ff. de sac. san. ec. auf. quas actiões. ¶ Extra ꝗro de tali qõne. Statuto cauet[e] q si qs nõ soluit collectas, vel nõ assignat in estimo, res ipso facto deueniat ad cõe. Modo quero. vsq; ad qu. ãtũ tẽpus commune posit agere. Bar. in. l. ꝓmissa. ff. de publica. dicit q vsq; ad quãtum. ꝛ nõ vltra. ¶ Sed nunqd hoc statutũ ligat bannitos: Respon. sic: quia isti tenentur soluere sicut alij pro bonis que possidẽt: vt. ff. de polli. l. de pollicitationibus. ꝛ no. per Bar. ff. de dãno infec. l. damni. ꝛ l. vlti. §. damni.

¶ Sine censu vel reliquis fundum comparari non posse. Rubrica.

¶ Que differentia sit inter censum, ꝛ reliquum. dic vt in gl. Rub.

¶ Lex prima.

EX cõuentione. Promittẽs soluere tributa rei in dotẽ date, non tenet ex promissione re ad dotatorẽ reuersa. h. d. ꝛ est ratio: qꝛ non interest a modo stipulatoris. concor. ff. de pact. l. ex conuentione. dic vt ibi. ¶ Quero. nunqd sol. mat.[f] antequam sit restituta possessio, res dicãt esse dotalis. quidã dicunt qd nõ. ar. huius litere. In contrarium facit. j. solu. ma. l. dotis. Sol. dic q est dotalis, vnde nõ põt alienari. nisi postquã est reuersa in potestatẽ mulieris: vt. ff. sol. ma. l. si pater ignorans. ꝛ no. in. l. dotalẽ. ff. de mili. test. ꝛ hoc apparet: qꝛ cõpetit actio de dote antequã pro re dotali: sed postquam possessio est restituta mulieri, res est alienabilis, ꝛ perdit nomen et ius, ꝛ priuilegia dotis.

¶ Lex secunda.

REi annonarie. Cõparãs fundũ ea lege ne soluat cẽsum, vel tributũ, tali pacto non excusatur, quin soluere cõpellatur qd pro ipsa possessione debetur. h. d. no. ¶ In tex. ibi. eiusdem possessionis. no.[g] optimũ tex. q habẽs aliquã possessionẽ emptam, nõ tenetur nisi pro collectis impositis venditori pro illa possessione quã emit. non pro alijs possessionibus, quas nõ emit secundũ Bar. Reuoco in dubiũ, vtrum istud pactũ valeat inter contrahentes: liꝛet nõ valeat in preiudiciũ fisci: gl. determinat q fic. per. l. epistola. §. pactũ. ff. de pact. in preiudiciũ autem fisci non tenet. duabus rationibus. Primo. quia contra ius publicũ. Secundo. quia contra ius tertij: vt. ff. de pact. l. inter debitorẽ. ¶ Sed Nico. de ma. dicit quod interdum quis vendit possessionẽ. hoc modo. vendo dempto canone. ꝛ tunc ista clausula non tenet: quia impossibilis. Idẽ si dicit. vendo ꝛ promitto prestare rẽ liberam a canone, vel tributo: quia promittit impossibile. arg. ff. de leg. j. l. apud Iulianum. in fi. interdum promittit possessori soluere fisco, ꝛ adhuc nõ tenet pactũ inter emptorẽ ꝛ venditorem: licet teneret inter debitorem ꝛ creditorẽ, seꝛ ꝛ lares. quia intelligitur sine citatione. ex quo iudex imprudẽter fecit. vide Bal. in. c. inter quatuor. de ma. ꝛ obed. vbi dicit est. tex. fin. in. l. j. §. hoc edicto. vide Doc. in. c. examinata. de iudi. Abb. in. c. accepta. de resti. spol. vbi aliter loquitur. And. Barba.

a ¶ Possessio. Facit ad no. per Barto. in. l. j. §. necessario. ff. si ven. nomi. l. i pos. mil. ꝛc.

dum eum. Interdũ promittit emptori reddere quicquid emptorẽ cõtingeret soluere. ꝛ tũc pactum est seruandum inter seipsos. ita dicit ipse cũ multiloquio verborum. ꝛ loquitur pessime. vnde non recedendo a gl. dicas q vbi pactum ad impossibile refertur, semper inter ipsos paciscentes seruãdum est pactum: quia nõ est turpe, nec rei turpis, vel impossibilis de facto, vel de iure: vt. d. l. epistola. §. pactum. ibi dum dicit iustum. ideoq; seruãdum est. et dicere aliud est in debitore ꝛ creditore: aliud in vẽditore ꝛ emptore, est truffa, nec potest ratione suaderi.

b ¶ Citata. Vide Bal. qui videtur tenere contrariũ in. l. si pacto quo penam. §. de pac. q imo nõ requiratur. sed caue. qꝛ Bal. ibi loquitur quãdo miltio facta fuit parte nõ citata. sed tex. et Bal. hic quando fuit ali[q] defect[q].

¶ Et si minor. Ho. an sit citand[q] pupillus. vide q̃ remisi ad Bal. in d. l. j. §. sufficit. vide elegans consi. Lu. ro. lxxvij. incip. Visso thematẽ. vbi cõsuluit de immissione facta non citato possessore. et an possit peti cõirmari. vide. c. j. de cau. pos. vbi dicitur. nec nos contra inauditam partẽ aliqd posum[q] diffinire. vbi non potest auferri possessio non citato possessore. secundũ Bal. ibi. And. Barba.

c ¶ Extra quero de tali questione. Statutũ dicit q si quis non soluerit collectas, res ipso facto deueniat ad ꝓmune. ꝛ habet quinquennũ cõmune. ꝛ q põt agere, ꝛ tale pactum nõ ligat bannitum. ꝛ vide que no. ad Bart.

¶ Authentica.

1 ¶ Res posite in estimo, siue catastro, an possint pretextu alicuius alienationis de estimo eleuari?

2 Laici qualiter possunt cogere ecclesiasticas personas ad solutionem?

SEd ꝛ periculũ. Ista est notabilis authẽt. per quã patet quod si emptor non est sufficiens ad soluendum veteres collectas impositas vẽditori, quod fiscus recurrit contra venditorem: licet nõ possideat, ꝛ hoc venditor tenetur profiteri ꝛ promittere tempore contractus. h. d. ista aut. no. per quã aut. dicit Bart.

1 † q res posite in estimo. siue catastro (loquẽdo more Perusinorũ) nõ possunt pretextu alicuius alienatiõis de estimo eleuari nisi proponãtur in estimo[h] alteri[q] idonei, ꝛ q pro ipsis collectis cogi possit. ꝛ ita no. Bar. per istã aut. in

i l. Incola. ff. ad muni. ergo si alienat in ecclesiã[i] cum ecclesia nõ teneatur soluere collectas imponendas de futuro: vt dicã. j. co. l. omnes. vi detur q nũquam eleuabitur de estimo venditoris, ꝛ semper vẽditor tenebitur soluere: qꝛ ecclesia nõ dicitur idonea in cõueniendi facultate, cũ cõuenire nõ debeat. hoc verum, nisi ecclesia faceret sibi estimũ: quo casu conueniret ad collectas, tanquã ex ꝓmisso ꝛ cõsensu suo. non

2 tãquam ad munus ciuile. ¶ Induco ad hoc qd dicit Inn. extra de immu. eccl. nõ mũn[q]. ibi dã dicit sed certe nec tũc predicta subit tãquã

k munera: ſz q ex pacto[k] ad ea prestãda obligata est. Et si dicatur. quomodo laici cogẽt eccle

in preal. l. damni. an bãnitus teneatur ad munera. vide Lu. ro. cõsil. lxx. inci. circa prin. vbi singulariter loquitur. And. Barba.

e ¶ Cauetur. Vide Bal. in. l. ij. j. de vecti. ꝛ commis. ꝛ qd no. Bar. in. l. in omnibus. ff. de diuer. ꝛ temp. prescrip.

f ¶ Matrimonio. Probatur in. l. fi. in fi. ff. de fun. dot. ꝛ vide qd not. Bal. in. l. si predium. in fi. j. de iu. do. quid aũt in patre filie. an possit alienare fundũ dotalem. sol. mat. per mortẽ viri: vide gl Ly. ꝛ Bal. in. l. quoties res. j. de iur. do. ꝛ Imol. in. l. cũ vir. ff. de viuc in. j. col. et hic adde Bal. ꝛ Imo. in. l. cũ pater. §. qui dotalem. ff. de leg. ij. ꝛ tex. in. l. dotale. §. fi. ꝛ in. l. etiam. ff. de fun. dot.

g ¶ Nolo. Vide Bar. in. l. ij. per illũ tex. j. de predi. ꝛ omni re nauicula. lib. x. ꝛ Bal. in. l. licet. j. de iu. do. qd forte fallit in tributis fisco debitis, pro quibus omnia bona sunt obligata. l. j. §. tit. j. ꝛ per collectas etiam sunt tacite obligata. l. i. ꝛ ibi Bal. j. in quibus eau. pig. ta. contra. ꝛ pro canone emphyteutico sunt obligata. vt per Bal. in auth. si quas. in. j. col. de sacro. san. eccle.

h ¶ In estimo. Vide no. per gl. in. l. inter debitorem. ff. de pact. ꝛ qd not. Bald. in. l. j. §. quibus. in. ij. q. princi. ff. qd cuiusq; vni no. ꝛ istud dictum Bart. ꝛ Bald. hic sequitur formaliter Sal. hic. ꝛ Pau. de ca. in. l. si negotia. ff. de neg. gest.

i ¶ In ecclesia. An ecclesia teneatur ad collectas. ꝛ quomodo possit cõpelli per laicos ad solucõdum. ꝛ similiter quid in clericis. vide per Bal. in. l. de his. §. de epis. ꝛ cle. ꝛ istud dictum sequitur hic Sal.

k ¶ Sed quia ex pacto. Vide quod no. j. l. proxi. in fi.

siam vel ecclesiasticas personas: respō. cogent rem ipsam: vt ita dixerim. ad hoc facit qđ no. Inn. extra de for. ɔpe. c. postulasti, ibi dum dicit. Sed si possessiones deberēt aliqua munera realia, siue ordinaria, siue alia beneficia. scilicet clericū, vel eā ecclesiā per occupationē possessionum quas habet in iurisdictione sua distinguit, nec incidet in excōmunicationē, qui facit iuris authoritate. Similiter quoq; colonos illius possessiōis possunt cōstringere, vt vēdant de fructibus illius agri, & soluāt collectas, facit qđ no. Inn. in. d. c. nō minus. ibi dum dicit. intelligo ꝙ rustici & coloni possessionū ecclesie nō excusantur. & dic vt latius dicam. j. l. proxi.

1 ☞ Possidens fundū debet soluere collectas: licet non sit ascripta in suo catastro.
2 Pensitationes publice debentur ex varijs causis. & nume. 3.
4 Statutum dicit qđ pro quolibet mēse soluant̄ x. perpetuo quolibet anno: an hoc sit tributū.
5 Ubi lex generalis municipalis p̄cedit impositionē collecte collecta dicit̄ mun⁹ ordinariū.
6 Ecclesia an aliquo casu teneatur ad collectas.
7 Statutū de soluēdis collectis qualiter valeat.
8 Figmētis nō debet dari via contra ecclesiam.

¶ Lex tertia.

Omnes. Qui possidēt predia tributorū, tenent̄ soluere tributa & publicas pēsiones: nō obstāte pacto inter emptorē & vēditorē apposito. & p libra que reperitur apud venditorē, tenetur emptor: licet in ipsum emptio trāslata nō sit. h. d. ¶ Not. j. regulam ¶ Scđo no. ꝙ pactum priuatorū non preiudicat reipublice.
1 ¶ † Tertio[a] no. ꝙ ille q possidet fundū, dꝫ soluere collectas: licet nō sit ascripta in suo catastro: sꝫ sit ascripta alij. secūdū Bar. ¶ Sed nūquid regula huius. l. habeat locū in Italicis. ꝙ teneantur soluere tributa: quidā dicūt ꝙ sic. propter dictionē oēs. sed gl. dicit qđ iste terminus generalis restringitur, & ponit multa exēpla de ista restrictiōe. & est gl. multū no. & adde qđ dicit Jac. de are. in. l. j. § nūtiatio. ff. de no. ope. nun. vbi dicit ꝙ qñ dictio, oēs, venit ad extēsionē alterius. l. nō recipit interpretationē arctatiuā. Secus si cōtineat primordiale statutū, vel refert iā statutum: vt hic Inn. dicit ꝙ dictio, oēs, ɔtinet species que singule possunt enumerari de iure: sꝫ non cōtinet eas species: quarū enumeratio nō valeret. ita no. in. c. ex literis. extra de iure patro. doctrina. Ja. de are. p̄cedit quādo dispositiue profert̄ a lege. sed doctrina Inn. p̄cedit qñ dispositiue p̄fertur ab hoīe. si aūt profertur assertiue[b] ab hoīe: vt q̄ diceret tabellio ꝙ oēs canonici interfuerūt vno nō interessente, falsum esset instrumentū, q̄ oratio ex vniuerso sumitur: vt. ff. de re. du. l. si is q ducenta. § vtrū. ¶ Aduerte. licet predicta sint vera: tñ q̄tū ad ppositū, nō sunt necessaria, q̄ etiā Italici soluunt tributa, si habēt predia tributaria extra Italiam. vnde ista dictio oīs. que supponit p personis, & nō pro predijs, est simpliciter vera.
2 ¶ † Et adde circa istā materiā ꝙ publice pēsitationes qñq; debētur de predijs ratione generalis ordinationis: qñq; ratiōe specialis impositionis: qñq; ratiōe solite prestationis: quādoq; ratiōe placite cōuentionis: generalis ordinatio est ꝙ per totū imperiū tributa soluātur, propter expēsas publicas fiēdas, vnde illud. Exiuit edictū a Cesare augusto: vt describeretur vniuersus orbis. & iste pensitationes[c] proprie dicuntur tributa, & aliquādo imponūtur predijs, & aliquādo personis, propter psonas que appellantur capitatiōes, & aliquādo personis pp̄ter res, vt not. j. de anno. & tribu. l. ij. & de iudic. libr. x. in rub. secundum Nico. de ma. Aduerte. nō credas ꝙ omnia ista dicantur tributa, nisi que prestantur ex re propter rez, que vero prestant̄ a psona pp̄ter personā, vel a persona propter rē: licet qñq; veniant ex generali ordinatione, sicut ordinaria munera. nō tñ sunt tributa: sed munera psonalia: vt qñ debētur a persona propter personā, vel munera mixta: vt qñ debētur a persona propter rē: vt. ff. de mu. & ho. l. rescripto. § fi. & l. munerum. per totā. l. & hoc de primo mēbro. s. de generali ordinatione.
3 ¶ † Specialis aūt impositio est, que imponit̄ in alia prouincia, vel ciuitate, vel loco speciali, ad cōfectionē certi operis publici. vt aqueductus, vie, pōtis, vel alterius publici operis, aut publice necessitatis,
d & hec similiter qñq; imponit̄ predijs,[d] vt quia dicitur quodlibet māsum terre soluat tm̄. & qñq; imponit̄ personis pp̄ter predia: vt q̄ dicit̄ qlibet q habet p̄dia in territorio, soluat de manso terre tātū, & de his loquunt̄. ll. ff. de vsuf. l. hacten⁹. & l. si pēdētes. § si q cloacariū. & l. rescripto. § fi. de mu. & ho. qñq; imponit̄ p̄dijs pp̄ter p̄dia, & tenent̄ oēs: vt. ff. de mu. & ho. l. fi. § patrimoniorū. sꝫ qñ psonis pp̄ter res, nō tenent̄ nisi subiecti: vt. d. l. rescripto. § fi. sꝫ. Ni. de ma. nisi aliud in priuilegijs esset indultū: vt. d. l. munerū. § mixta. vel. l. municipali, siue ɔsuetudine sit cautū ꝙ ista p̄dia p talibus muneribus sint obnoxia. etiā si sint p̄dia forensiū, & nō allibratorū: q̄ ɔsuetudo equiparat̄ priuilegio: vt in. c. super qbusdā. § preterea. extra de ver. sig. & j. de agri. & censi. l. domini prediorū. li. xj. & ad hoc, vt forēsibus possit imponi collecta, fiūt statuta vt p̄dia sint tributaria, & ꝙ collecte succedāt loco tributorū, seu censeant̄ esse tributa: vt no. Bar. ad muni. l. libert⁹. § sola.
4 ¶ † Sed hic pōt dubitari. dicit statutū ꝙ pro quolibet māso terre soluātur. x. in perpetuū quolibet anno, nunquid hoc sit tributum: videtur ꝙ nō: quia imponit̄ persone pro re. ¶ Cōtrariū dico, ꝙ est tributū, sicut qñ de quinquēnio in quinquēnium prouinciales soluūt aurū, vel ferrum, p predijs tributarijs: vt no. in. d. ru. de indictio. & si postea fieret reformatio pro necessitate tēporis ꝙ soluātur. xv. vsq; ad certū terminū, ista. v. adiūcta dicunt̄ superindictum: vt. l. j. j. de indictionibus. li. x. ¶ Tūc aūt dicitur collecta, qñ licet veniat ex ordinatione generali, & ex perpetua lege: puta q̄ dictat statutū ꝙ collecte imponēde suis temporibus soluantur a quibuscunq;, tamē s̄m casus & cursum temporis qñq; imponitur plus, qñq; minus, verbi gratia, qñq; imponunt̄ sex denarij p lib. estimi, qñq; duo: qñq; decem. collecte enim nō habēt certā formā, vel certā regulam: sed arbitrio superioris variātur: vt no. Spe. in tit. de cle. cōiu. § j. ver. ad huius aūt articuli euidētiā, vbi oīno videas.
5 ¶ † Aduerte[e] tamē ꝙ vbi
e l. generalis municipalis p̄cedit impositionē collecte. collecta dicitur munus ordinariū. ¶ Sed quādo nō p̄cedit generalis ordinatio, sed singule. ll. fiūt singulis tēporibus, ita ꝙ nō durat lex, nisi q̄tū durat necessitas: tūc collecta dicit̄ munus extraordinariū: q̄ extra generalem ordinē imponit̄.
6 ¶ † Sed hic[f] dubitat̄, an aliquo casu ecclesia teneatur ad collectas: & certū est qđ aut predia sunt effecta tēpori quo
f veniunt ad dominiū ecclesie, & trāseunt cū suo onere. vt no. hic in gl. aut predia nō sunt affecta, sed libera. & tūc pro futuro tēpore nō tenētur ecclesie: q̄ nō possunt laici cōtra ecclesias statuere: vt in aut. cassa
7 & irrita. s. de sacrosanc. eccle. ¶ † Quomodo valeat statutū de soluēdis collectis futuris: Respō. q̄ statutū p̄cedit acquisitionē, q̄ fit ecclesie. & ideo dicit Bart. ꝙ si per statutū oīa p̄dia essent tributaria: & qđ collecte intelligātur esse tributa, ꝙ ecclesie tenerent̄, sicut tenen-
g tur laici. ita no. ipse in. d. l. rescripto. § fin. de mu. & ho. & si tu dicas,[g] quō est hoc: q̄ est cōtra libertatē ecclesie. ¶ Respō. debes scire ꝙ a lege humana est īductū qđ ecclesie habeāt p̄dia. nā a lege diuina est inductū hoc solū ꝙ habeāt decimas, & primitias. lex ergo que p̄cedit ex lege humana, subest legi humane, decime aūt & primitie nō. vnde statutū qđ esset cōtra decimas & primitias, bñ esset ɔtra legē dei. Sed statutū de tributis nō est cōtra legē dei: & ideo valet, cū statuētes fecerint hoc statutū anquā res essent ecclesie, hoc vult dicere gl. valde no. in. d. l. munerū. § patrimoniorū, sup verbo, pōtifex., quā gl. mirabiliter no. ¶ Alij super hoc pūcto aliter dicūt: nam statuere ꝙ collecte sint tributa, implicat cōtradictionē: q̄ statuere qđ mun⁹ mixtū sit mere reale, est mutare noīa appellatiua: qđ est ipossibile. vt. l.
8 si qs in fundi vocabulo. ff. de leg. j. ¶ † Itē nō debet dari via figmētis, id est fictionibus in preiudiciū ecclesiarū, ista eñ est quedā fictio ꝙ munus mixtū fingat̄ mere reale, nec enim qđ est prohibitū vna via, dꝫ alia cōcedi, vt no. Hosti. & Jo. an. in nouella. in. d. c. postulasti. de fo. cōpe. preterea licet huiusmodi collecte habeāt radicē causalem de preterito ex generali ordinatione statuti: tamē formā habēt postquā res est facta ecclesie, impossibile est aūt ꝙ tūc formet̄ obligatio nisi inueniat̄ persona que pōt affici: & res mutauit statū. vt. ff. de manu. test. l. stichus seruus meus. & arg. in. l. j. j. de impo. lucra. descri. lib. x. nō igitur inspicitur tēpus legis cōdite, sed tēpus forme inducē soluēdo date, seu collecte distribute: sicut dicimus in operis nouo indicendis: q̄ licet habeāt cām de p̄terito: tamē inspicimus tēpus quo inducūtur, vt scđm qualitatē que tūc liberto imponitur. ve. ff. de ope. li. l. he demū. postquā ergo bona trāsierunt in ecclesiā, in preiudiciū ecclesie nulla p laicos pōt fieri declaratio. ar. ff. de noua. l. quoties. § fi. Preterea statutū de soluēdis collectis & imponendis habet in se cōditionē potestatiuā, scilicet si imponent̄: que cōditio non pōt retrahi in p̄iudiciū tertij possessoris, vt. ff. qui po. in pig. ha. l. potior. &

L. qui

a ¶ Tertio. Vide Bal. in. l. l. si negotia. ff. de neg. ge. & in. l. j. § quibus. in. ij. q. prin. ff. qđ cuiusq; vni. no.

b ¶ Assertiue. No. ad no. per Bart. in. l. Inter oēs. ff. qui satisda. cogā. vbi tamen loquitur in casu diuerso. & hic adđ Spe. in ti. de synd. ver. sic. sed quid si in aliquo. & limita vt per Bald. in. l. j. j. com. de leg.

c ¶ Pēsitationes. Que dicant̄ tributa. vide. j. pxi.

d ¶ Predijs. Vide Bar. i. l. rescripto. § fi. hic alle.

e ¶ Aduerte. Quādo collecta dicat̄ ordinaria, vel extraordinaria. vide not. per Bart. in. l. j. vlti. colū. de mu. & in quo lo. mu. li. x. & omnino in. l. hi qui. ff. de iu. immu.

e ¶ Aduerte. Quādo collecta dicat̄ mun⁹ extraor. vide Bart. in. l. j. C. de agri. & censi. li. xi. & in. l. j. C. de iudic. li. x. & que ibi emisi Andreas Barba.

f ¶ Sed hic. Vide Bal. in. l. neminē. s. de sac. san. eccl. & dixi post Bar. in. l. Incola. ff. ad muni & vide text. & ibi Bal. in. l. fi. c. j. de bo. dam.

g ¶ Et si tu dicas. No. pro gl. in. d. l. munerum. § patrimoniorū. Andreas Barba.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

equi balneū. cū enim de preterito cōtineat aliqd certū re, vel genere: nulla potest dici nata obligatio vt. ff. de ver. obli. l. triticū. nec etiā postea nasci potest in persona ecclesie, nec re ecclesie, que exempta est a laicali iurisdictione: licet Inn. dicat possessiones ecclesie sunt de iurisdictione laicorum vt. d. c. postulasti. que nō debet rumpi per extraneos fm Inn. ¶ Sed (vt dixi) Hosti. ibi & Io. an. reprobant dictū
1 Inn. & adde qd dixi. §. de sac. san. ecc. l. placet. & qd no. in. c. nō min⁹. de inno. ecc. in nouel. & in. c. fi. de vita & ho. cle. i nouel. & i Spe. de cle. 2in. vbi plura inuenies in hac materia no. dig. & hoc de scdo mēbro. speciali ingressione. ¶ Solita aut pstatio est, que ex predio prestat:
9 ratio, qfic solūtū est. ¶ † Unde si per libros cēsuales apparet q ita est cōuentū per decennū, nō est aliud inquirendū. arg. ff. de proba. l. cēsus. & de agri. & cēs. l. litibus. li. vi & hoc de tertio mēbro. Placita est cōuētio, qū aliqui recipiūt pdia reipu. titulo cōductionis, vel emphyteotico, nam quicūq; sunt illi sive laici, sive ecclesie tenentur pacta seruare. facit. ff. de loco pub. fru. l. j. de pign. l. ex vectigali. & j. de
10 fon. patri. l. i. & li. ii. vi. fm Hic. de ima. ¶ † Itē si ecclesia accipit feudā & tenet seruare qd seruāt alij feudatarij: & est mirabile. qd ratione
b feudi efficit de iure dñi. etiā si dñs sit qdā rusticus, vt no. Inn. in. d. c. verū. de fo. cōpe. & cōtractus iste qui tēdit ad acqsitionē, transit ad successores: licet obligationes que nō depēdent ex acqsitione, nō trāseunt, nisi interuenerit cōsensus capituli: nā q; p capitulū nō mozik, obligatio perseuerat. cum etiā successores habere nō potest. quia nō potest moi. vt no. Inn extra de preben. c. nisi essent. & adde quod dixi. §. l. proxi. & de materia generali munerum vide per Bar. j. de immu. nemi. conceden. l. ij. lib. x. hec vtilia sunt. & quotidiana.

¶ De periculo & commodo rei vendite. Rubrica.

1 Periculum quando; contingit omnino extra rem &c.
2 Emptor, si signauit porcos sibi vēditos, an videanē sibi esse traditi:
3 Quid de mensuratione frumenti.
4 Quid in deterioratione. §.
5 Quid in periculo. & cōmo. rei permutate nudo pacto sine traditiōe.
6 Quid de periculo & commodo rei in dotem date:
7 Periculū in venditione, quare est emptoris in locatione non cōductoris, sed locatoris:
8 Periculum quod contingit ex natura contractus, vel ex natura personarum: semper sequitur emptorem scientem quantitatem rerum, & qualitatem personarum.
9 Commodum rei vendite, qualiter consideratur, & ad quem spectet:

¶ Rubrica nostra habet, duas partes: prima loquit de periculo rei vēdite: secunda de cōmodo rei vēdite: tamē simul: ideo simul miscet: q; ad quem pertinet periculū, ad eum pertinere debet cōmodus. vt ff. eo. l. Jd qd. ff. de reg. iur. l. secūdum naturā. & j. de fur. l. manifestissimi. §. cū in secunda. ¶ Sed tūc dubitatur, de quo periculo hic loquatur: pōt enim pluribus cōtingere periculū, nam interdum cōtingit in re vt periculum deteriorationis, destructionis, & interitus rei. Jerdū periculum cōtingit de re: vt periculū euictionis totius rei. vel partis integralis rei, vel vsufructus. Jnterdū periculus contingit circa rem: vt q; admittitur aliqua seruitus predialis tēpore: vel q; ipsa seruitus euincitur. Jnterdū contingit periculum, vt q; euincitur nuda possessio. ¶ † Jnterdū contingit periculū omnino extra rem: & hoc dupliciter: vel quādo factus vendito: is est coniunctū cū
periculo: vel quādo nō factū. id est mora, vel quando neutrū. ¶ Respon. tractatus iste generalis est: tamē super predictis non pōt dari regula vniformis, nā in primo periculo qd est in re, distinguimus: aut res erat tradita, vel quasi tradita: & tūc est periculū emptoris: et pone exemplum de quasi traditione. Si vēdidi tibi quasdam trabes pendentes in nemore. & tu cū securi signasti eas: istud si; naculū habet vim traditionis. ¶ † Itē si vendidi tibi aliquos porcos de grege. & tu signasti eos. video: tradidisse. vt. ff. eo. l. qd si ne; §. fi. licet secus sit in signato vino: & ratio est: quia ibi potest esse alia causa signationis quā animus tradendi, scilicet ne aliquid immittatur in vegetē. vt. ff. eo. l. j. §. fi dolū. ¶ Sed in arboribus, porcis, & similibus nullo alio animo pōt estimari facta signatio nisi animo tradendi, ita dicunt Doct. debet enim ista signatio aliquid operari, aut nō fuit res tradita: tamē cōtractus erat perfectus quoad obligationem, nec requirebat mensurationē, vel degustationem: & tunc periculū est emptoris, vt. ff. eo. l. si vēdita. nisi venditoris culpa, vel quasi culpa precedat. vt. ff. e. l. lectos. & ff. loc. l. si merces. §. culpe. Jnterdū cōtractus est perfectus, tamē inter traditionē & contractum requiritur actus medius ipsarū partiū: vt degustatio in vino, qd hic tacite videtur
3 actū ex qualitate rei vēdite, scilicet vt degustetur. ¶ † Itē mensuratio in frumento: & tūc casus interim contingens nocet venditori, nō emptori: sed post degustationē & mēsurationē; noceret emptori. vt ff. eo. l. j. qd dic vt dicā. j. eo l. ij. aut cōtractus est cōditionalis: & nō purus: & tūc aut pendente cōditione res est extincta. & tūc periculū est vēditoris: aut deteriorata, & tunc existēte postea cōditione periculū est emptoris: secus si cōditio deficiat. ar. ff. eo. l. necessario. §. qd si pendēte. & si tu queris que est ratio diuersitatis inter interitū & deteriorationē: rsideo, q; vbi res perit in totū: tūc existēs conditio non inuenit rem vbi actio figat pedes: & sic non pōt perici. Sed vbi res deteriorat: tūc bñ inuenit rē vbi figat pedes: & ideo trahitur retro sedm Odof. ad hoc. ff. ad l. aquil. l. huic scripture. Aduerte. qd dictū est de interitu, habet locū vbi loco rei succedit alia actio cedēda. ar. ff. eo. l. eū qs. q; tunc perficitur cōtractus. & existēs cōditio in ꝓt retro. tū si ille ⁊ qui debet cedi actio nō est solūdo, erit periculū emptoris. Illū ꝓtradicūt. vt nota. ff. de actio. emp. l. Julia. § si locat⁹. vt plene examinatur p Ly. ff. qui satis. cog. l. si decesserit. in cōmento suo: vbi videas. ¶ † Item in
c 4 deteriorationē, credo q; si talis sit deteriorātio, q; sit sublata substantialis qualitas rei: ita q; nullo modo res sit in vsu, puta, q; vinus factū est mucidū. adeo q; nihil valet: tūc existens cōditio nō fingit retro. q; nō inuenit substantialem qualitatē rei: ad quā possit proportionari aliqua obligatio pteriti. secus si sit factū acetū. vt. ff. de cōtrahen. emp. l. Jn vēditionibus. §. si igitur. circa secundū & tertius genus dñi. scilicet quādo res euincitur, vel pars rei. vt. ff. e. l. j. aut si euincit nuda possessio. dic vt. ff. de act.
d emp. l. si quis fundā. & ff. de euict. l. si cōuenerit. in prin. Si aut euincitur seruitus pdialis. dic vt. ff. de euic. l. qd ad seruitutes. Circa quartū genus. dic vt. ff. de act. emp. l. Jul. in prin. &
5 l. si sterilis. §. cū per vēditorem. ¶ † Secundo quero. rubrica nostra loqtur de periculo & cō
e mo. rei vē. quid in periculo & cōmodo rei permutate nudo pacto sine traditione. ¶ Respōdeo periculū pertinet ad dominū rei, nā nulla cōtracta est obligatio, & idē dico in quolibet
e Sctu innominato, & in diuisione: q; res est imperfecta & habet locū penitētia. vt. ff. de pact. l.
6 Jurisgentiū. §. j. ¶ † Tertio. qd de periculo & cōmodo rei in dotem date: Respō. distinguo vtrū sit data estimata, vel non. vt no. j. de iure do. l. si inter virū. & ff. fol. mat. l. estimate. & l. si estimatis. ¶ Quarto ꝓro. qd in periculo & cōmodo rei locate: Rñ. dic vt. ff. loca. l. si vno. §.
7 Itē cuz quidā. ¶ † Sed quero. quare periculum in vēditione est emptoris, in locatione nō cōductoris: sed locatoris. dicit Bar q; periculuz interitus rei spectat ad emptorem, quādo vēditur res, que est in re; natura: alias secus. vt. ff. de cōtrahē. emp. l. si debitor. §. verisimile. Sed res locatur respectu vtilitatis, que nō est in rerū natura. puta respectu fructuū futurorum: & ideo nimirū si periculū spectat ad locatorē nō perceptis fructibus. imo (si bene cōsideres) idē est in locatione & venditione. ceteris paribus: fm Bar. in. d. §. Itez cū quidam.
f sed hoc videtur falsum, nā si vendo frumentū in herba, vēdo respectu pceptionis de futuro, & tū piculū est emptoris, nisi ex pacto sit actū q; periculū sit vēditoris, vt. ff. de cōtrahē. emp. l. listulas. §. frumēta. sed pōt responderi. q; ibi erat presens contractus, & presens res scilicet herba frumēti, que venerat in contractu venditionis, & sic nō obst. vel dic q; quādoq; vēditur tale quid qd est in potestate emptoris cōsequi agēdo: & tunc periculū est suum. interdū nō est in potestate eius illud cōsequi: & tūc periculū nō est sui, vt. d. §. verisimile. & ista ratio pōt assignari in locatione: quia non pōt cōductor habere fructus interim: sed solā partē tiā dñi. fructib⁹ vero separatis ab agro, omne periculū esset coloni. vt. ff. de fur. l. si apes. §. Itez cōstat. & l. si fertus cōmunis. § locati. & l. fullo. §. frugib⁹. & ff. loc. l. cū in plures. §. messem. Sicut si periculū cōtingeret in pp. ñs rebus
8 coloni. vt. j. loc. l. damni. ¶ † Et do tibi in ista materia vnam regulam, q; periculum qd contingit ex natura cōtractus, vel ex natura per-

¶ Inn. Illud dictum Inn. allegat Bart. in. l. rescripto. §. fi ff. de mu. & hono. & Bal. in l Jubemus nullam. §. de sacrosanc. eccle.

¶ Feudū. Vide Bal. in auē. sed & periculuz. §. eo. & qd in feudo: hic vide.

¶ Decesserit Vide ibi gl. & Bart.

¶ L. si quis fundum. et in. l. ratio. in prin. eo. tit. de act. empt.

¶ Secūdo. Sed quid in cōtractu innominato rei tradite. vt q; dedi domum. vt me aleres, que combusta est. vīō bal. in. l. j. de iure emphyte.

¶ Sed hoc. Vide no. per Bal. in l. si ea lege. §. de vsur.